

મનામે જહાંગીર જાં આજીવી.

— ધી ન્યુ —

જારફીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

— ૦ —

પ્રખ્યાત લખનાર મી. વીલકી કીલેન્સની લખેલી

“ લોમન ઇન્ટરવ્યુ ” પરથી

મુદ્રણી, મહમદ ઇસાહીમ “મહેસર” નો

— લખેલો —

353

સનમકા પુસ્તકી

જામના પેલ્લુ ટુંકણાર જાં પેલ્લુ જાયનો

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

અબ્દુલ રસીદખાન.

મેનેજર ધી ન્યુ જારફીયસ થીએટ્રીકલ કંપની

હાલ સુકામ-જ્યોર્જ થીએટર-મુરત.

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

કીમત ત્રણ આના.

જાને ૧૯૧૬

ધી “ રાંદર ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુલ્લભજી

જાપી, લાગાતખાવ રોડ-મુરત.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોલેજાઈસ સંપર્ક

~~૧૯૨૬~~ ૧૯૦૨૮
૧૯૩૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૦૨૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાજાજી ૫૪૨૧

વિષય ૮૩૬૮ : ૨-૩ ૩૬૮

— સનમકા પુનરી નાટકના પાત્રો.

પુરુષ પાત્રો.

ઉદ્ નામ.

ઇંગ્રેજી નામ.

પુ.દસર ... લેખક હાલિને. એક દગાબાજ રૂપ. પોતાના હોસ્ત
પરા પુ.દસરને મારી નાખી તેની જગ્યા પચાવી પાડનાર
ખોટા બેન્કર. સર પરસીવલ મલાઇડ.

શુભઅત... પુ.દસરનો હોસ્ત. મી. ગીલીમોર.

ઇંતેહાદ ... પુ.દસરનો પ્રાઇવેટ સેક્રેટરી હન્જલા ને
સલબુકાનો બાપ. મી. કેથડ્રીક.

લખીસ ... હેમશાએરનું એક ડ્રેઇંગ માસ્ટર
અલકુમાનો આસકે સાદીક મી. વાલ્ટર હાઉસડ.

તાંજલ ... લખીસનો વફાદાર હોસ્ત સલબુકાનો બાવીન્દ. મી. પેસ્કા

મી. એલી એક ચક્રમ ડોક્ટર હુષસાનો બાવીન્દ. નવો લામ

હખદયુ ... રાજાનો આશક. "

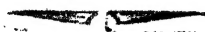
અન્યન } એલીના સરીરના નોકરો.
હુમન }

પડોશી, ડાક્ટર, નોકરો, દરોગા, સીપાઇ ઇન્સ્પેક્ટર, વગેરે.

— સતમઠા પુનરી તરકના પાત્રો. —

સી પાત્રો.

બાલકુમાં... લેન્ગ દાકિતના એક મરહુમ કરદાર બનીની દીકરી
રહેવા પુનરીની ખીખી પછી તળરીસની વજાદર
માબશુક. મીસ ફેરલી.

હુન્જલા... દિવેદ દર્ગ દીકરી સલબુકાની બહેન પુનરીના હાથ
પર બરખાદ થયેલી. એની કેથડીક.

સલબુકા... દિવેદાની દીકરી હુન્જલાની પિત્રાક બહેન તાંજ-
લાની ખીખી. મીસીસ પેસકા.

મરિય } મરહુમની બહેન. { મીસ દાલાદમ
હીન્ડસા } મરહુમની બહેન. { મીસ દાલાદમ

હુન્જલા... મરહુમની દીકરી તળરીસની મા-તવો લાગ

રોબા... મરહુમની દીકરી હુન્જલાની માબશુક-તવો લાગ

મહેલીઓ, ૩ મળા બે મી બોઝ બેલા, તળરીસની વાલેદા વગવરાં.

અકામ—લેન્ગ દાકિત અને હેમશાએર.

બનામે ખુદા

સનમુકા પુજરી.

નામના ખેલનો દુકસાર.

મક્કહર નોવેલીસ્ટ મી. વીલકીકેલે-સની લખેલી ઉત્તેન ધનવાહીટથી
કાષ્ટજ અબજુ દશે ને તેજ વાર્તાના આધારે આ ખેલ ઉભે
કરવામાં આવ્યો છે, ને કેટલાક વધારા સુધારા સાથે વાંચનારને
પહેલા અમે પુવંદતાંત વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

પુવં વૃતાંત.

આજથી લગભગ ૮૫ વરસ પહેલાં ઈંગ્લંડમાં એકજ નામના
બે સખસો મીત્રો હતા ને કુદરતે બેઉને એકજ સીકલ આપી હતી
જે બેઓના નામ પરસીવલ મલાઇડ હતાં જેમાં એક જરદાર હતો
પણ બીજો જે હતો તે એક મરીખ કહો કે હમકી ભતનો હતો
ચાલ ચલણમાંથી બેઓમાં જમીન આસમાન જેટલો તફાવત હતો
બેઉ એક નામના ને એકજ સુરતના હોવાથી આપણે તેઓને નામ
સાથે નંબરથી ઓલખાવું પરસીવલ મલાઇડ નંબર ૧ પોતાના પૈસે
ધમધાકાર ધધો ચલાવતો હતો કે બ્યારે નંબર બેને બ્યા ત્યાંથી
લુટકાટ કરવાનું ને લોકોને ઠગીને પોતાના પુરા કરવાનોજ ધમ્મો
હતો તે પરસીવલ મલાઇડને પોતાનું પોઝીશન સંભાળીનેજ ચાલતો
ને તેની પાસેથી પણ સારી રકમો ઓઠાવતો બે ચારવાર તે જેલખા

વડીક કરી આપ્યો હતો. જેવડાં એવીજ એક લુચ્ચાધી તેણે એક રકમ ઉભી કરી ને ત્યાં કાંઈ તેનો ખેસી નહીં હોવાથી તે અમેરીકા આવી ગયો.

આએ તરફ પરસીવલ ગલાઇડ નંબર પહેલાએ એક બેઠક ખોલીને જજે જજે તેની આખા રાખી એટલા સુધી કે હીંદુસ્તાનમાંથી તેની બેઠક હતી ને થોડા વખત (છઠ્ઠાંડમાં) કાઢીને તે હવે હીંદુસ્તાન ખાતે આવીને રહેશે કે જ્યાંનીઆણે હવા તેને માફક આવવાથી ખીજા સહેરાની ખખર તે કાગળ પત્રાથીજ લેતા તે હીંદુસ્તાન ખાતેજ રહેશે.

આ તરફ અમેરીકામાં પરસીવલ ગલાઇડ નંબર બે વચ્ચે હતો પોતે ચાલ્યાજ ને મલતાવડા સ્વભાવનો પણ આપમતલખી હોવાથી ત્યાં દરેક આશામીઆથી ઓળખાણ પાડીને પોતાની જાંદગી ગુમરતો હતો એવી રીતે સતર વરસ પછાર થઈ ગયા હાલમાં થોડાજ વખત અગાઉ (આપણે આ નાટક ચાલે છે તેથી છ માસ આગલ) એક પચવીસ બોલમાં તેણે એક મીસીસ પેરકા નામની નવજુવાન છોકરીને જોઈ તેપર મોહી પડ્યો. પણ તેણીના ધીક્કારથી તે ભાચાર થયો. કારણકે તે એક શરીફ ઓરત હતી તે પોતાની શરાફતને ઇજાજત બચાવવા માટે એક બેદરકાર ને નીચના અને આપણુદ સેવતાનનો એલકાળ આપીને પોતાનો દામન બચાવી તેનાથી મહામુસ્કેલીએ પીછો છોડાવ્યો.

ત્યારે પછી પરસીલગલાઇડ નં. ૨ પછી પોતાના હવસ પ્રેરે પાડવા તેણે મનમાં હજારો યુક્તિઓ મેળીને જેવડાં કંઈ નહીંજ બળતા તેણે તેના ધણીપર જે પોતાના કામચર પેરીસ ગયો હતો તેના પર જુઠા કાગળો લખીને તેના જવાબો કદાચ મીસીસ પેરકાને

આપે ને કાંઈ રંગ બહારે દેની વાટ જોતો જોઈ પશુ એટલા પરશીવલ ગલાઈક હિન્દુસ્તાનમાંથી ચરનો ખેતાખુ મેળવી પોતાની જનમ કુશી ઇંગ્લેન્ડ પાછા ફરવાનો વીચાર નક્કી કરી પોતાના એક સેક્રેટરી કેથરીકને લઇને ઇંગ્લેન્ડ આવવા સ્ટીમરની પેસેજ લીધી.

પેલી તરફ અમેરીકામાં પરશીવલ ગલાઈક ના. ૨ પોતાના મતલબથી મીસીસ પેસ્કાને ફાવવાની ગોઠવણમાં હતો જે મીસીસ પેસ્કા કેન હતી તે તેજ કેથરીકની દીકરી હતી જે હિન્દુસ્તાનમાં જનમીને ત્યાં જ મી. પેસ્કાથી પરણીને ઇંગ્લેન્ડ ગઇ હતી અને થોડા વખત પછી પેસ્કા એક અમતના કામસર પેરીશ ગયો ત્યારબાદ તેની ઝેરહાજરીમાં મીસીસ પેસ્કાને અમેરીકામાં એક જલસામાં શ્રીક હોવાનું અરજન્ટ તાર મલતાં તે અમેરીકા ઉપડી ગઇ અને ત્યાં જ પરશીવલ ગલાઈક નંબર ૨ સાથે ટપાટપી થઇ જોતો અહેવાલ આપણે ઉપર વાંચી ગયા.

કેથરીકને ઇંગ્લેન્ડ રહેલી પોતાની દીકરી તેમજ બહારની જે હિન્દુસ્તાનમાં મરણની ખબર મળી હતી જે આપણે જાણીએ છીએ કે તે ખબર ખોટી હતી હમણા તેજ એની કેથરીકને પોતાની ગરીબ માની સાથે એક ઝૂપડીમાં રહેતી હતી.

જેને એક દીવશે તે પોતાની ઝોપડી આગળ બેશીને શીવા પીરેવા કામ કરતી હતી ત્યાં સર પરશીવલ ગલાઈક નં. ૨ જોઈ હતી તેનાપર આશ્ચર્ય પડી ગયો ને તેની ઇજત હુટવા માટે પાકો વીચાર કાઢી આપે એક કુદરતી નેચર છે કે જ્યારે એક નીચ માણસને કોઈ દરજ્જે મલી જાય છે. ત્યારે તે પોતાની અસહીયતને કુશી જાય છે અને તેનાં મનવામાં દોલત આવવાથી તેના મનમાં નીચે વીચારો ઉપજા થવા લાગે છે તેમજ આપે નંબર ૨

સર પરસીવલ લલાઈક જુડા જનરલ બેકરના મગજમાં સરીક અને
 મરીખની બેટી એની કેથરીકની અસમત ખરાબ કરવા માટે થયા
 તેથી તેની માને ઉધા ચીતો. સમજાવી પરજીવાની બોટો ઉતેડ
 આપી તેની હામન લુટી કેથરીકની ધણીવાણીને કાઢ એનીની
 અસમતનો દાવાદાર નહી રહે માટે તેને ઝેર આપી મારી નાખે છે.

પોતાની ઈજતનો તથા લગન હજી સુધી ન કરવાનું જવાબ
 લેવા એની કેથરીક (દગ્ગમા) તેની પાસે આવે છે ત્યાંથીજ
 આપણા બાપે એસની શરઆત થાય છે.

જનામે ખુદા સનમકા પુજરી.

જેલના ગયના

સંહેલીયાં—

૧

તનકે સજ મમતાર તાર પરહો
 હુમી જરમોસે તુહીંકી પુકાર તનકે
 જલજલા બોહુ અમનવાલોહુ ધજળે પુરહાનોહુ
 લાએલાહા ગએર હું હમ તું
 નાકરદા યુનાહ દરજહા કીસ્ત યુગો
 વાંકસકે યુનાહ નકરદ યુજસ્ત યુગો
 મન બદકુનમો તું બદમકા ફાત દેહી
 પસ ફકે મીયાને માનો તો ચીસ્ત યુગો
 ઇજ્જત રહેમત દોલત હશમતકા મહેસરપર
 અમ બરસે બએ બહાર તનકે

હનજલા—

૨

નવ ગીરફતારહું કુછ રસ્મ મુઝે યાદ નહીં
 ઇલા લીએ લખપે મેરે નાલાઓ ફરીઆદ નહીં
 મળે વીસાલકે લુટે નવ નેહાલકે બાહેમિ બાહે ગાલકે
 એક કલીકી શાકલથી ખીલકર શયુફતા હો ગઇ

ગુન્યુસે ગુન હો ગઈ. ગુન જનકે મય હંસને લગી
હાહાહાહાહા વાહ વા વાહ
જૂરફીન આખા પહેને યેહાં

જનનજલા—

૩

દીલે માલુસ મે વોહ શેરીશેં બધાં નાહી હોતી
ઉમી દે ધરકુદર દુટી દે અબ પએદા નહી હોતી
મેરે ખુદા મદદગાર તેરે સીયા હએ કોન અબ
મજબુર હું મય બેનવા બેકસકો બેબસકીયા
હોરો હવાસ નહીં બખ
ખુદસરને આકીબકો પાગલ કીવા ધજજન શારાફત
કો દાગ, બર્ગા હાયરે ફરીયાદ હએ
સખતે અધયુબકા મરજી પે સાકીર રહું સદા

આલકુમાં સઉ દા હિન્દસા—૪

હાં કલમ લેલો બનાએ તસવીર
સોહોનાં મનજર હએ કયા પ્યારા
નેયરખી ગુલકારી દરસુદએ પાની જરી
ફલ ફુલ કયા લગે હય ડારી ડારી
આઈ હએ બહાર બેલોમે સીંગાર હએ નીખારમયનીબાર

રાખરીજ— (જઝલ) ૫

સામને બચકે દિલકો ને ચુરાએ કોઇ,
અયસી ચેરીકા ફૂપતા ખાક લગાએ કોઇ,
કુચ એ જુલુમેં મુદતસે ભરકવા હું મય,
મુજ સિયાહ અખતકો રસ્તેપે લગાએ કોઇ.

તેજે અખરજી નિશાની મુજે મર મરકે મિલી,
દામને જખમકો ટાકા ન લગાવે કોઇ.
સપકડો ચરકે હય ધસ સીનેકે અંદર મહેસર,
ધન હસીનેકો અમર કયસે દિખાવે કોઇ.

સખ—

૬

અમે અહલે હોંદ હમે વેદ હોંદોસ્તા હમારા
કલમાં વેદ પડે રહી હમે હર એક જગ્યા હમારા
કાબેમેં તેહમ મુસલમાં કાશી મેં હમ હય હોંદુ
હર એક જગ્યા હમારી હર આસમાં હમારા
ધસલામી યોમે જમજમ આઃ હોંદુઓમે અંગા
ફએલા નદી કુવેમે સપસે રવા હમારા

અલકુમા, સઉદા, હિન્દુસા—૭

દર પરદા વરલકી સખ મુજસે દિગળ કયસા,
જખ લક ગધ નિગાદેં મુંદપર નકાખ કયસા.
તખરીસ—આંખને દેખા તુજે ધસ વારતે જરીમેં હમ,
દિલને કયા દેખા જો બે દેખે ગિરફતારીમેં હય.
અલ૦—ખવાળીદા ખખત હું મય તકદીરકો જગાઓં,
ખિલવતમેં શામલસે અખિમેં ખામ કયસા.
તખરીસ—તુમ્હે જો દેખલે ફિર કયા વોહ મેહલે હરે જન્વત હો,
કયામત જોકે ખરહક હય મગર તુમજી કયામત હો.
અલ૦—દિલ લે કે બી ન દેજે ખોસા લખોકા અપને,
સીધા સવાલ સુન કર ઉલટા જવાબ કયસા.
તખરીસ—મય કિસી સેજ જો ઉમ શોખસે દો ચાર દુવા,
દો ગવાં દુહાં અમર, તીરે નજર પાર દુવા.

અં. હિ. સ. - તમે સિતમળી તેર જળ ધનતેહાનહી હમ,
મેરી ખતોહા જાનિમ દીલમે દિસાળ કયસા.

તખરીસ-હસીનાને જહાં દમ બંદગીકા તેરી કરતે હમ,

વોહી શબ્દા હંમેશા હંમ જોતુજપર જાન મરતે હમ.

અં. હિ. સ. - આતામે જાન હોકર મહેસરસે કયુ દગા કી,
જળ મેવહામ્બા હોં કારેસવાળ કયસા,—

તખરીસ—

૮

કુશન જળ મકતલકી જાનિજ તેમે યુરશ લે ચલા,

ધરક આપને મુજરીમોકે પાળ જોલા લે ચલા.

મેમુરવત-નાવક આફઝન મરહબા સદ મરહબા,

દિલકા દિલ જખમી કિયા, પયકાકા પયકા લે ચલા.

અલ-૦-તોરે દરશનસે પરશન હું મોરે દિલદાર,

કારે નયનોકી ભાગી હમ કટાર.

તીરે અખર કુવા હે શમરવાકે પાર,

તકપત હું દિને રચના જાના અમસા કિયા હમ વાર.

તખરીસ-કહાં ચે દારતાને દિલ કહાં મજનુકા આ દુસાના,

તેરા સૌદાધ સૌદાધ, તેરા દીવાના દીવાના,

જમે રહેતે હંમ નકશે, હરખડી કાફિર અદાઓકે,

મેરે સીનેમે દિલ હમ યા કોઇ તસવીરે યુતખાના.

રોબ—

૯

તેરી પુરકતમે અમ પ્યારે સીનેમે ચલતે હંમ આરે,

દિન રો રો મયને ગુમરે ઓર અખકે મિનતોં હું તારે,

મેઢરે ખુદા જબહીસે આજ દિલકી લગી ખુશા જા,
આજ સુલમતી હય સીનેમે' ધક્કમે' તેરે પ્યારેર.

રૌઆ—

૧૦

બાબી ચીતવન રસાલે નએન-મોરે ગેસુ કાલે લખેલાથી
બદખશાહ કીશન
કામત હએ કયા પ્યારા યહે મતવારા હએ ગોરા સજલી દએશાન
મશુક બલખેલી ગોયા હું ચ'મખેલી વગ આહએદાર વજ. અદાર
બાલા બેબના હું મય મોહના પ્યારા સાબના કાહે આએનાં
ઊરકી ગોદીમે' બયકુ ઓર સીને સેલીપકુ, બેસે ગુલાબી
ગાલો કે છુંતીનચાર
મય હું કમસીન વોહ હએ નવ જવાન-બમે

લુઇસા—

૧૧

ઉમર મોરી બાલી હરે સાવરીયા,
જબહી ખેલતોહુ અખતક ખિલોનોસે.
ચે કુત્તા હય-ચે તોતા હય-ચે ખિલકી હય,
ચે મુરગી હય ચે બકરી હય ચે બંદર
ધનકો રીઝાઉં કયસે.

ખુનેન
અચ્ચન } હાં અયસે.

લુઇસા-કુમ કુમ કુમ કુમ કુમ કુમ કુમ

કુ. બ.-હીયર હીયર હીયર હીયર હીયર,

એલી-હારી હા-લલ-હારી હા-લલ-હારીહા

લલ-હારીહા લલ—

કુ. બ. હીપ હીપ ફરરે-હીપ હીપ ફરરે-હીપ હીપ ફરરે.

એલી-વેરી વેલ-વેરી વેલ-વેરી વેલ-વેરી વેલ.

ધુલન-અમ કુચુચી ઉડાએ બેપાં તુમ ખનો કલ-દર,

અમચન-તાકે નાયેં મજે મજેસે મે બંદરી મે બંદર.

હા હા હા,—હો હો હો,—હોં હોં હોં.

રોબ—

૧૨

આજ દિલખરકો મહેસે લગાએંજે,

સીનેસે સીના મિલાએંજે નાએંજે.

અપને દિલદારકે ગુલરખ સારકે,

હાં છ બરબરકે બોસે ઉડાએંજે.

જલદી જાકે મિલું મય દિલદારસે,

અપને મમ ખારસે ગુમે બેખારસે.

હો ન અમસા કે હો જાઉં મિસ,

દીયરકે જોરે ગાલોકે દુંગ કે કિસ.

બોસે ગુલશનમેં ગુલકો દિલાએંજે—

રોબા—

૧૩

દીલખર દય પ્યારા તું

હબદમ—મય હું કુરમાન

મય તામે ફરમાન અએ મેરી જીલજન

આજ અંચલ શોખ તું આજ

આસકકે બોસા દે જા

રોબ—બોલે આસકે જાજા

હબદમ—જોરા જોરા સીનાં બંદર ખદનનાખા

સહેલીયાં—

૧૪

આં ખેરી ખાદરવા ખરસન આંખે,

નખી નખી બુદન ખરસ ખરસ યુવન.

આરે મનકો લુખાંખે ખાદરવા—

અલકોમા—કોયલાકી ફૂકે મુનત ફૂકે ઉઠી છતીયાં ધડકટ કલન પડે,

પીયા બિન પપીહા, પીયા પીયા કરત—બાદ૦

સહેલીયાં—

૧૫

જમાઓગી તુમ હથેલીયે સરસોં

બહાઓગી ખુન મહેદીકા બરસોં

ખારેકી જીસદીન બનોગી ફૂલદન-શીરતો પુકારોગી ઉઠઉઠરે
તાકોગી ચીલમનસે ખારેકી રાહં

ઉભર આયા હોયે બાલા જોળન —હાથ

(શાદરકા સાથ હો—એસેકી બાત હો)

બાં-ધેરી રાત હો—મજેકી ધાત હો)

પુછેંગી તુજસે હમ કલ પરસોં

તબરીસ—

૧૬

મરકે બી હોતા નમય ફુરનકી સરકાર જુદા,

તુજસે કરતા હય મુઝે ચખે સિતમગાર જુદા.

દામે સેયાદમેં હું મેરી શિકામત હય અખસ,

પર હય કંપચીમેં તો ચુટકીમેં હય મીનકાર જુદા—

અલકોમા—હાફિજ ખુદા તુમહારા, બાબો દિલખર દિલખારા.

રીનેયે બાબ દિલખર, મરે અલા હમ ખારા.

ચમકા મૈરે છગર પૂર ખંજર ચલા દુધારા,
જના હવ ખાના ખરાબી મોખા મેલા દિલકા,
જુરી તરહસે મિટા હાથ હઝોસલા દિલકા.

તબરીસ— જો હાલ કુચએ જાનાકા લોગ પુછેજે,
કહુંગા છુટ ગયા રસ્તેમે' કાફલા દિલકા.

અલકોમા—મુલ જાનના મુજકો દિલારા,
છનેસે વર્ના હોગા કિનારા.

તબરીસ— છંદગીને ગરકી વફા, દિલરૂખા ફિર મીલુંખાખા,
અન્હા હોતા હું અબ વિદા હાશીબ—

રામીશગર—

૧૭

સુરત તેરી બાગઇ મુજકો
ગુજડપર મરગઇ મય હા—ગુજપર
અખરદય તેરે રોજરીસાલે
તીરે નજર હવ યાદો બાલે
દેખ ધધરબી જાનેવાલે—ગુજપર
બાલ હવ તેરે ગુંગરવાલે
મુછે હવ ગોયા ખીચ્છુ પાલે
પેખલકા અબ ચશર્મા લગાલે—ગુજપર

અલકોમા—

૧૮

(ગઝલ)

જન મઘ કયું દિલમે' દહેસત, આહે મે તાસીરકી,
મેન્સર હવ, જાલસે તુને બાબસર તકરીરકી;
વકત અપની ગરમીસે ડે રહા હવ ધનકી બાબ,
દિલ બદિન દેનક હોઝે જાતી હવ અબ તસવીરકી—

જાપમે પપઈ સર મલા હય, જલસે જલિમ ખખર,
 જાપ નિશાની ની મિટી ગતી હય, તેરે તીરકી;
 ચીખ ઉઠા આસમા, બિજલી તડપને લગ મધ,
 દેખી જાપ દાનેનિ કાલત આશકે દિલગીરકી—
 આદકા વદ્યર દિલોં પર કુચ્છ અસર હોના નહી,
 નામ તો ઝનકારહય ફરીઆદ હય જલજીરકી;
 સરહકી મોહતાજ દેખી અસ'કી તેદરીશ્મી,
 ખુલ મધ મોહતાજગી કુરખાન પર તરસીર કી—
 ઉરસે મેરા ક્યસલાં હે.ગા વહાં મિલુસરકે દુનિ,
 પેશ હોગી જાપ ગવાહી કાતિગે નહદીરકી—

લી—

૧૮

મય ખન ડન લ'ડન જાઉંગા, પ'ચુટીપુલ લેડી લાઉંગા,
 મય ગાડીદો ઝોર મુછોંકો બિલકુલ રમટ કરાઉંગા;
 કરજન કર ફેશન મુલખદન મુંચા દહન લાઉં દુલહન,
 દેખ દેખ જોટલમેન ખોલેં વાહવા વાહવા વાહવા હીયર હીયર

રોળ—

૨૦

કુએ મસીહકે એહસાનસે ખયા લેના,
 તુમહાનિ દદ' દીયા હે તુમહી દવા દેના.
 કબે વિશાલમેં તુમ જીજ અદાસે રહેમે,
 થોહી અદા મુજે એકબાર શીર તખા દેના,
 મેરી લહકપે મોઝ પરદાપોશ અપતા હય.
 ચિરામે મારે મરીનાં સખા ખુશ દેના.

રોળ—

૨૧

જાની કહેના ન ટાલ દિલદારકારે,

મોસાં દેદે ધુને રખસારકા.

મોસામ જાયા હય ફસલે બહારકારે.

અખ કળી મોસા ન દેજે,

હખદયુ-હમને જાં કયા કર દિયા,

રોળ-ખજ હરોળ જાપને તો માલ ખયલા કર દિયા,

હખદયુ-જન્મ દિલદાર લાગ્યો રખસાર હોટોતે સાદ

કરદું સરકાર.

રોળ-મોસા દેજે ન અખતો પયજમકારે,

ભુધરીશ—

૨૨

મેરી ખધરીશા ભુમર લગાદે જો તુનેહ મેરી ચાલ દેખની
 ચાલ દેખની-ચાલ દેખની-ચાલ દેખની-ચાલ દેખની મેરી
 ચાલ દેખની

હાય-હાય ઉઠ ઉઠ હોહોહોહોં અરરર અર અઠ કમરખલખાગઠ
 પાઠમે ભુખર હાથેમે ભુખર કમરમે ભુખર ગલનમે ભુખર
 રોપીમે ભુખર જકાએ મેરીજન.

જનનં જુમ જુમ જુમ જુમ જુમ જુમ જુમ જુમ

તખરીશ—

૨૩

ચેહ મેરી તકદીર મમસે હું મય વહાપે હરદમ અખ દીલગીર,
 દીલખરકે મમમે નયનાં બહાએ નીર ફલકને ક્યોસા જીમરપે મારા તીર.
 હું અખ મય દીન રાત વહાપે નાચાહ ખુદાયા ફરીયાદ ક્યોસી હએ
 મેહાહ મેહ મેરી.

સમરીસ—

૨૪

આતીશે ગમને હીજરમે દીલ ઝોર છમર જલા દીઆ
 મોતને બેઠ હસીનકો નેર જમી દયા દીયા
 ખાના ખરાબ છશકને હમ દોનો કોતખાહ કીયા
 છંદગી છરકી છીનલી મજબુ' મૂજેહ બના દીયા
 ગરદીશે રોજગારને ખીસ દીઆ મેરા કાખાખ
 સુરમા ખનામાં આખકા આખસેલી ખઢાદીઆ
 શહે હુમાં હે ખલકમે' મહેશર ખપા હે દીનમે,
 શાએ હુવે નસીખને રહેકોલી જમા દીયા.

સાથ—

૨૫

હુટેકે તુમ તો અરવળી નીએ હમ તો મુરશદ થે તુમ વલી નીકલે
 ગય તુમારી હમ આસેલી મીઠી, તુમ તો નીકરીકી એક કલ્લી નીકલે.
 વાહ બાઈ—વાહ બાઈ—વાહ બાઈ—મુંજોહી કરદી સફાઈ,
 છલમે મસીહાઇને કી સફાઈ—તો બેરીલી હમને અંબાઇ,
 મુંહ હમ સાદગ સરાઓકા ફટક,
 હમ તો કુઆ થે તુમ વલી નીકલે.
 અંડે મુરાકે ખાના આમીન—શીશોકે તોહ બના—આમીન.
 મુંજોકા ઉઠાના—આમીન—છસમે મસીહાઇલીખાના આમીન.

રાહેલીયાં—

૨૬

મોહે પ્રેમકે રંબમે' દિમા રંમ કાલ,
 આખોકી બાલીને મજે'કો પીખાલીને,
 બાર પીચકારી મારી કામ ખીહારી.
 તાકે દો કચ્મે અનાર—
 ખંબર મારો મારો કટારી,
 કરો ન નજરીયાકે વાર.

